

gibe dem. Men at Skuespillere, der ikke have vidst at staffe det nødvendige økonomiske Udbytte af deres Virksomhed, miste noget, det er ikke mere end billigt. Jeg tror at have opfattet den ærede Ordfører rigtig — hans Tale foreligger desværre ikke endnu trykt — men jeg ser ikke rettere, end at der ligger en Modsigelse i paa den ene Side at klage over, at Teaterchefen ikke ved paa rette økonomiske Maade at gøre Brug af de Skuespillerkræfter, der ere stillede til hans Raadighed, og paa den anden Side at erklære, at Skuespillerne ikke vide paa rette Maade at anvende deres Kræfter i Teatrets Tjeneste. Jeg antager dog, at en af Klagerne maa man indskrænke sig til. I alt Fald er det for Smed at rette Bager, naar man paa Grund af sin Misfornøjelse med Teaterchefen vil indskrænke de Midler, der hidtil direkte eller indirekte ere givne til Skuespillerens Lønninger. — Jeg kommer dernæst til de litterære Understøttelser, som jeg ogsaa har et Par Ord at sige om. Jeg foresaar aldeles ikke, at det ærede Medlem for Holbæk Amts 3dje Valgkreds (Tauber), er misfornøjet over, at, som han sagde, enkelte Forfattere ere gaaede over fra Konto 4, der staaer til Ministerens Raadighed, de midlertidige Understøttelser, til enten Konto 2 eller Konto 3, hvoraf i alt Fald Konto 2 er afhængig af speciel Bevilling, uden at man samtidig har nedfat Konto 4. Med Hensyn hertil maa jeg tillade mig at sige, at i alt Fald i al den Tid, jeg havde den Ære at være Minister for Kirke- og Undervisningsvæsenet, er det ikke hændet, at man, fordi jeg enten i Finansudvalget eller her i Tinget havde foreslaaet at optage Forfattere, som tit og mange Gange havde faaet Understøttelse af den midlertidige Konto, paa den faste, derfor har villet nedsette eller blot foreslaaet en Nedsettelse af den midlertidige Konto. Det er ikke hændet; deri tager det ærede Medlem fejl. Skønt jeg ganske vist maa indrømme, at der er enkelte af de i Nar foreslaaede Understøttelser, der undre mig, er der andre, som jeg er særdeles glad ved, og jeg maa særlig takke den ærede Minister og det ærede Udvalg, fordi de have villet bevilge den Forhøjelse, der er foreslaaet til Digteren Recke, som, efter at han paa Grund af Sygdom har været nødsaget til at trække sig tilbage fra sin Stilling ved Biblioteket, ganske sikkert trænger til denne Forhøjelse, og ligeledes takker jeg dem for Bevillingen til Vobstov, som jeg vil haabe vil være i Stand til ved nu at faa en fast aarlig Understøttelse, at bringe det interessante mytologiske Værk til Ende, som han har paabegyndt. Hvad angaar det af et

Mindretal stillede Forslag om en fast Understøttelse til Dr. G. Brandes, er min Stilling dertil i Nar den samme, som den var i Fjor. Jeg kan ikke dele den blandt det Parti, hvortil jeg hører, mulig herskende Anskuelse, at det aldeles ikke kan gaa an at give denne Mand en Understøttelse. Paa den anden Side finder jeg mig ikke foranlediget til at stemme for den, og jeg skal ganske kort sige mine Grunde for begge Dele, idet jeg i øvrigt henviser til mine Udtalelser om denne Sag i Fjor saa vel her som i Landstinget, hvilke jeg fuldt ud staaer ved. Jeg kan meget godt se, at man kan betragte denne Mand's Virksomhed fra to Sider. Man kan betragte den fra den litterære Side og sige, at han er en af vore betydeligste Forfattere paa det Omraade, han har valgt sig, det æstetisk-kritiske, og at der som Følge deraf er al mulig god Grund til at give ham en Understøttelse lige med og fremsfor mange andre, der nu faa Understøttelse paa denne Konto. Paa den anden Side kan jeg meget godt se, at naar man lægger Bægt paa den agitatoriske Virksomhed, som han udviser, særlig over for den her i Landet herskende Religion, kan man fra et religiøst Standpunkt mene, at det er urigtigt at give ham denne Understøttelse. Jeg vil her blot tillade mig at sige, at den ærede Kultusministers Argumentation for at modsette sig Forslaget, kan jeg naturligvis vel formelt fuldstændig anerkende, naar det nemlig kan betragtes som givet, at det centrale i Dr. G. Brandes's Virksomhed er det, at han paa en vis Maade vil ødelægge Samfundet moralsk og religiøst — hvis det virkelig er Tilfældet, saa følger det af sig selv, at man ikke bør give ham Midler til en saadan Virksomhed — men jeg maa over for den ærede Minister udtale, at den Forudsætning, hvoraf hans Konklusion fremgik, maa først bevises, og at det ganske sikkert er muligt, fuldt muligt, at se denne Mand's Virksomhed paa en anden Maade og fra et andet Synspunkt. Jeg ser nu ikke bedre, end at dette sidste maa man komme til, endskønt det fuldt ud maa anerkendes, at hans agitatoriske Virksomhed i og for sig er uheldig. Man kan imidlertid i et og alt være en stor Modstander af denne hans agitatoriske Virksomhed, men at gaa saa vidt, som den højt-ærede Minister gif, kan jeg ikke være med til; jeg kan ikke se rettere, end at den Forudsætning, hvorfra som sagt den højt-ærede Minister gif ud, ikke er bevist. Paa den anden Side ser jeg mig virkelig ikke, saaledes som Sagen ligger for, i Stand til til ingen Verdens Nytte nu at stemme for dette Forslag. Jeg vil ikke — da det synes, at de